

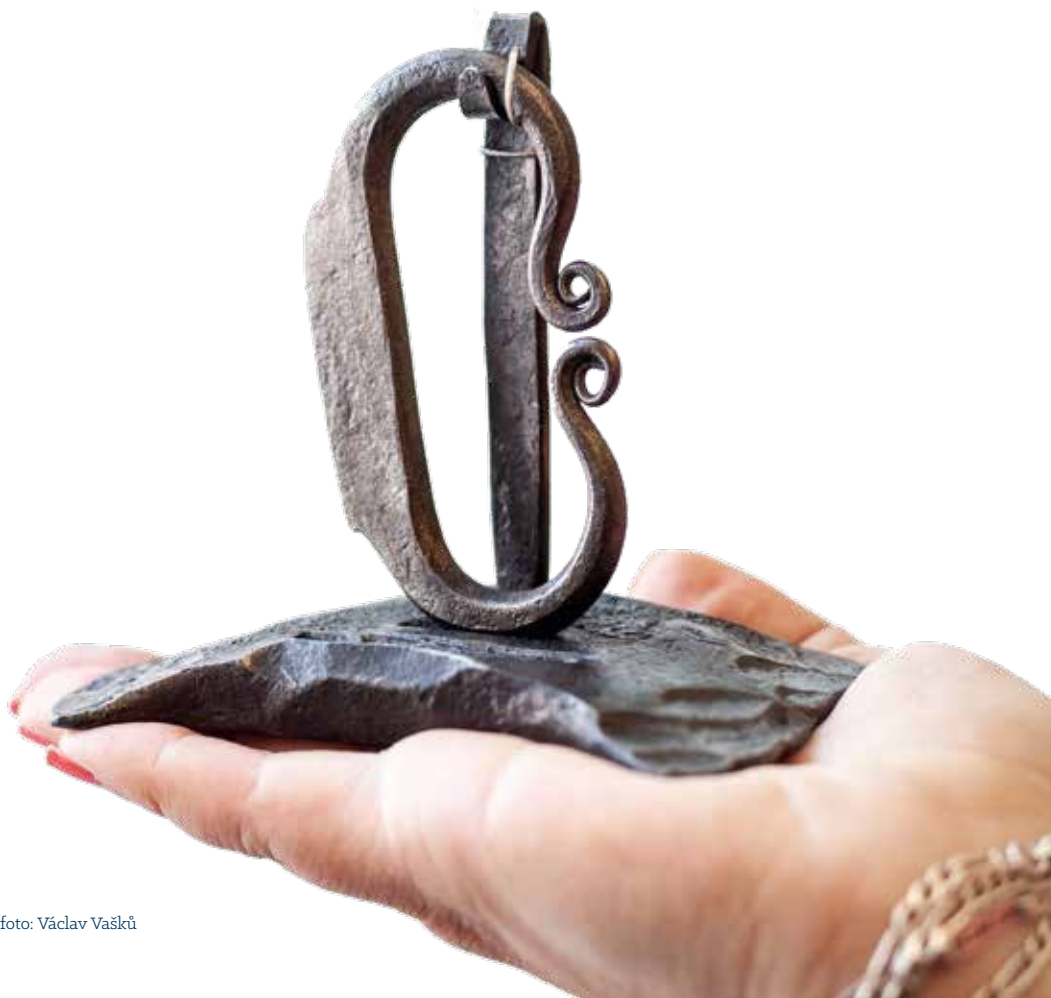
Křesadlo za rok 2021

Cena pro obyčejné lidi,
kteří dělají neobyčejné věci

Kresadlo

za rok 2021

Na dobrovolníky narážíme na každém kroku. Jsou součástí téměř každé neziskovky. Jsou přítomni u každé veřejné akce, a to dokonce i když si sami říkají nějak úplně jinak. Nic důležitého se bez nich prostě neobejde. Smiřme se s tím. Tak nějak začínala výzva, se kterou jsme oslovili organizace, aby nominovali své dobrovolníky na cenu KŘESADLO za rok 2021 v Praze s podtitulem „Dobrovolnictví navzdory“.

Chceme vám vyprávět příběhy dobrovolníků, kteří se musí vyrovnávat s překážkami nejrůznějšího druhu. S těmi tradičními, mezi které patří starosti s tím, jak s dobrovolnickými aktivitami skloubit práci, rodinu, studium a další aktivity. K nim v posledních dvou letech přibýly další překážky, které musí řešit. Ne vždy bylo jasné, jaká jsou hygienicko-epidemiologická pravidla dne (zkuste to sousloví už jen vyslovit 5× rychle za sebou!).

Kdo s kým, na jak dlouho, na jakou vzdálenost se může potkat. Co přitom má mít na obličeji. A zda je to zrovna dnes za dodržení všech podmínek vlastně možné! Přesto vůle dobrovolníků byla v roce 2021 nezdolná. Nejen v sociální a zdravotní oblasti, ale i v komunitách, volnočasových aktivitách pro děti, kultuře, ochraně životního prostředí, sportu. Bez svých dobrovolníků/aktivistů nezůstaly ani organizace, které v občanské společnosti plní roli „hlídacích psů demokracie“.

Příběhy oceněných dobrovolníků, jak je vybrala 18členná komise, můžete objevit v medailoncích na dalších stránkách.

A portrait of an elderly woman with short, curly white hair, smiling warmly. She is wearing a patterned jacket. The background is slightly blurred, showing some greenery and a building.

Ludmila

Bláhová

82 let, v penzi

Říká se jí Míla a je milá, empatická a vždy ochotná pomoci. Patří k nejaktivnějším dobrovolníkům pražského spolku stomiků FIT-ILCO Praha, z.s. Každé pondělí chodí do Informačního centra pro stomiky v Praze 2, kde pomáhá vyřizovat agendu spolku. Úctyhodná je její dobročinná činnost ve prospěch boje proti rakovině. Neúnavně vysvětluje, jak poznat, že se ve střevech děje něco nepatřičného, rozdává informační letáky. Na svém příkladu ukazuje, co vše se dá s vývodem a stomickým sáčkem na břiše zvládnout.

„Pomáhat těm, co to potřebují, mě těší. Jsem ráda, že ve svém věku jsem schopná podporovat a posílit sebevědomí i lidem mnohem mladším.“

A portrait of a middle-aged man with dark hair, smiling slightly, wearing a dark t-shirt and a thin necklace. The image is overlaid with a blue gradient.

Jirka

Doskočil

60 let, správce nemovitosti

Jirka Doskočil je přes 8 let dobrovolníkem v organizaci Cesta domů, z.ú. Hlavní náplň činnosti tvoří jeho pomoc v půjčovně kompenzačních pomůcek. Společně s kolegou, který má půjčovnu na starosti, převázejí do rodin k pacientům polohovací postele a další pomůcky. Demontování a odvoz postele je pak obzvlášť důležitý okamžik. Obvykle se tak děje den nebo dva po úmrtí nemocného a některý z pozůstalých je často přítomen, proto je potřeba celou tuto činnost provádět s úctou. Jirka se navíc často zapojuje v naší organizaci všude tam, kde je potřeba mužská síla, stěhuje, nosí, montuje, balí, prostě přiloží ruku k dílu při všech možných akcích. Jirka je prostě dobrovolník tělem i duší, není to pro něj jen role nebo cesta, jak být užitečný, ale způsob života.

„Rodíme se pravděpodobně jako naprostí altruisté. Až s postupem času začíná u nás stále více nabývat na významu náš „sobecký gen“ a dětská „čistota“ se začíná vytrácet. Jsem rád, že kus toho dítěte ve mně zůstalo.“

A portrait of a woman with long dark hair and glasses, smiling. The image is overlaid with a blue gradient.

Laurencie

Kühpastová

48 let, OSVČ

Laura Kühpastová do Dobrovolnického centra při FN Motol nastoupila před 7 lety do programu canisterapie. Se svými pudly jsou natolik univerzálním týmem, že je můžeme povolát skutečně kamkoliv. Dlouhou dobu například docházeli za malým chlapcem ve vážném stavu na oddělení ARO. Pravidelně organizuje skupinovou canisterapii pro seniory v CNP, účastní se dětských dnů, mikulášských nadílek pro seniory a dalších aktivit pro pacienty. V posledních měsících se začíná objevovat (v našich končinách) nová forma dobrovolnictví - tzv. baby cuddler. Málokdy Laura upřednostní svůj volný čas před pomocí a akutní návštěvou pacientů ve FNM.

„Poslední doba nám ukázala, že i dobrovolnictví se mohou stavět překážky do cesty. Dělá mi radost zlepšovat pacientům dny trávené v nemocnici navzdory veškerým překážkám.“

Jitka Kupcová

65 let, v penzi (kadeřnice)

Jitka Kupcová dochází do Domova Sue Ryder, z. ú. už 10 let. Její aktivita je nenahraditelná, protože našim klientům, nejčastěji dámám, pravidelně pečuje o jejich kadeře, češe je, zastříhuje i barví. Jitka na jedné návštěvě Domova Sue Ryder stráví ve svém „kadeřnickém salónu“ v průměru 5 hodin a během této doby obslouží i 12 klientek. Největší odměnou pro ni je, když si pak klientky vzájemně chválí, jak jim to sluší a jako satisfakci vidí jejich úsměvy a spokojené prohlížení se v zrcadle. Umožňuje klientům zažít pocit péče, a podporuje tím i jejich chuť být součástí společenského života a zvyšuje jejich uvědomění si vlastní důstojnosti.

„Navzdory tomu, že ne každý se cítí dobrovolníkem, poslední nelehké roky ukázaly, že ve většině z nás je přirozená potřeba nezištně pomáhat. Tak je vlastně dobrovolníkem každý, i když to vlastně ani neví. A to je pro naši společnost dobrá zpráva.“

Hana Marková

63 let, v penzi

Hana Marková dochází do Jedličkova ústavu a školy už 14 let. Je obdivuhodné, že dokáže s každým navázat přátelský vztah. Nemá předsudky ani obavy u různých typů postižení, dokáže si vytvořit vstřícný a podporující vztah, který v ostatních vzbuzuje důvěru. Pomáhá u našich žáků a studentů, citlivě přistupuje ke klientům s různými postiženími. Při pomoci s organizováním zábavných akcí neváhala zapojit svoji rodinu. V současné době, po tom, co jí ubyly pracovní povinnosti, se jako dobrovolník dokáže věnovat i paliativní péči v další organizaci.

*„Dobrovolničení je nezbytnou součástí mé radosti ze života.
Ať se děje, co se děje.“*

Rudolf

Stuchlík

24 let, dělník ve ŠKODA AUTO a.s. v Mladé Boleslavi

Rudu Stuchlíka zná organizace Dobré víly dětem, z.s. od jeho 16 let, v dětském domově Krnsko žil od svých 12. Po opuštění DD se stará o své 3 sourozence, navštěvuje je a dělá jim trochu mámu i tátu. Vyučil se zedníkem, nyní pracuje na lince ve Škodovce. Ruda s Dobrymi vilami jezdí za dětmi do dětských domovů, na tábory. S kluky hraje fotbal a děti vidí, že je možné postavit se na vlastní nohy po opuštění DD, žít spořádaný život a snažit se pomoci druhým. Jak sám říká: „díky Dobrým vilám se cítím být lepším člověkem“.

„Obzvlášť v této době vidíme, jak je dobrovolnictví důležité, jak je nutné si vzájemně pomáhat, nekoukat jen na své pohodlí a svůj prospěch a že je kolem nás mnoho lidí, kterým můžeme pomoci i jen svou přítomností, svým zájmem, pozorností a časem.“

A portrait of Marie Charvátová, an elderly woman with short, wavy grey hair, looking directly at the camera with a slight smile. She is wearing a white collared shirt under a dark blue V-neck sweater. The background is a blurred bookshelf filled with books, creating a library-like atmosphere. The entire image has a blue color cast.

Marie

Charvátová

72 let, v penzi

Paní Marie Charvátová v Národní galerii pracovala bezmála třicet let jako dokumentátorka ve Sbírce grafiky a kresby. Záleželo jí a stále záleží, co se s Národní galerií děje, jak prospívá a kam směřuje. Okamžitě po odchodu do důchodu proto nabídla své služby jako dobrovolnice, aby byla s NG v kontaktu a byla užitečná. Je to už sedm let! Maruška se nejvíce podílí na administrativních úkonech souvisejících se správou a kontrolami sbírky a dále na zanášení údajů do sbírkové databáze. Svůj volný čas věnuje Národní galerii, protože ji má, jednoduše řečeno, ráda. Svou práci vždy dělala pečlivě, s hlubokou znalostí a zodpovědně, vidí v ní totiž dlouhodobý a trvající smysl. Její dobrovolnictví je nejen skutečnou pomocí Národní galerii, ale též motivujícím postojem.

*„Je dobré, že dobrovolnictví díky obětavým lidem narůstá.
A je vítané, že se týká i oblasti kultury.“*

A portrait of Markéta Čekanová, a woman with long dark hair, smiling. The image is overlaid with a semi-transparent dark blue rectangle at the bottom, which contains the text.

Markéta

Čekanová

30 let, obchodní zástupce

Paní Markéta Čekanová je úspěšnou mladou ženou a zároveň matkou dvou dětí. Po přistěhování se do Horních Počernic hledala možnosti zapojení do pomoci v místě svého bydliště. Před 4 lety se zapojila do Azylového domu Střediska křesťanské pomoci Horní Počernice. Pomáhá s vytvářením grafiky na PR materiály a s návrhy plakátů, zorganizovala několik sbírek pomůcek pro klienty domova. Velmi často se věnuje charitativní činnosti a aktivitám i pro jiné neziskové organizace. Dobrovolnictví je nedílnou součástí jejího života. Když se v Azylovém domě rozhodli přijmout několik rodin z Ukrajiny, neváhala ani chvíli a zapojila se i do pomoci s novou cílovou skupinou.

„V kontextu dneška jsou pro mě všichni, kdo pomáhají ostatním jednoduše andělé. Čas je totiž jednou z mála věcí, které nikdy nevíme kolik máme a kterou nelze nikdy vzít zpět.“

JUDr. Daniela Háková

65 let, advokátka

Do Bílého kruhu bezpečí vstoupila Daniela v listopadu 2002 a od té doby pracuje nepřetržitě jako právní poradkyně pražské poradny Bílého kruhu bezpečí, kam přichází jako dobrovolnice minimálně jednou měsíčně na čtyři hodiny poskytovat právní informace obětem kriminality po boku psychosociálního poradce. Do Bílého kruhu bezpečí vnáší nejen svou charakteristickou dobrou náladu a pohodu, ale i znalosti a zkušenosti ze své letité praxe advokátky. Daniela také velmi aktivně pracuje jako členka představenstva naší organizace od roku 2014. V Bílém kruhu bezpečí je již dvacátým rokem a dobrovolnictví nepřerušila ani během náročného covidového období.

„Dobrovolnictví je mnohdy v očích těch, kteří o věci vědí málo nebo nic, terčem kritiky. Tomuto názoru navzdory jsem přesvědčena, že pomáhat a poskytovat podporu lidem v tíživé situaci, je činností potřebnou, hluboce lidskou a že obohacuje i dobrovolníky samotné.“

A blue-tinted portrait of a man with a shaved head, smiling slightly and looking off-camera. He is wearing a dark jacket over a collared shirt. The background is a blurred outdoor scene with trees and a body of water.

Tomáš

Chavalka

40 let, zdravotník, masér

Tomáš se poprvé s Diakonií ČCE zapojil jako dobrovolník při pomoci po povodních v Šumvaldu v roce 2020. Humanitární pomoc a dobrovolnictví ho velmi oslovily, a tak se sám začal tímto směrem rozvíjet – kromě dobrovolnictví v programu Diakonie ČCE se stal členem Českého červeného kříže a zaměřil se na vzdělávání především v oblasti zdravotnictví. V době pandemie covidu-19 se zapojil nejprve jako dobrovolník, později jako sanitář v nemocnici, kde posílil personální kapacity zaměstnanců nemocnic v první linii. V nejtěžších časech zvládal pracovat na covidovém oddělení, kde denně umírali pacienti. Po zkušenostech pomoci lidem zasaženým tornádem se stal také členem organizace Czech SAR Team, která působí jako pomocná složka IZS například při pátrání po pohřešovaných osobách a zapojuje se do pomoci při mimořádných událostech. Přes všechny svoje aktivity v dalších organizacích zůstává Tomáš součástí dobrovolnického programu Diakonie ČCE.

„Dobrovolnictví navzdory všem katastrofám, válkám a mimořádným událostem. Protože pomáhat má smysl. Pomáhat je NORMALNÍ.“

HESTIA – Centrum pro dobrovolnictví, z.ú.

Věříme ve společnost, kde aktivní zapojení, ochota iniciovat a realizovat pozitivní změnu jsou běžnou součástí života každého z nás. My v HESTIA k tomu přispíváme podporou a rozvojem dobrovolnictví ve všech jeho podobách.

- Žijeme dobrovolnictví. Máme vlastní dobrovolnické programy a dobrovolnictví je ukotveno v kultuře a každodenním životě organizace.
- Zapalujeme pro dobrovolnictví. Inspirujeme a umožňujeme jednotlivcům, skupinám a organizacím začlenit dobrovolnictví v různých podobách dlouhodobě do svého života.
- Díky dobrovolnictví propojujeme lidi, kteří by se jinak nejspíš minuli.
- Přinášíme do dobrovolnictví na jedné straně vědomý přístup a na druhé straně nízkoprahovost. To znamená, že na dobrovolnictví může dosáhnout každý, kdo má zájem. Podle svých priorit, potřeb a momentálních možností.
- Aktivně formujeme prostředí dobrovolnictví v ČR.

Hudební vystoupení pro slavnostní předávání cen zajistí žáci Základní umělecké školy Štefánikova na Praze 5. Spojení s místní školou nám přišlo naprosto přirozené a logické. Základní umělecká škola je totiž naším milým sousedem a její žáci a učitelé nám svou hudbou přinášejí radost celoročně. Dnes se o ni můžeme podělit i s vámi. Celý rok sledujeme jejich pokroky a jsme zvědaví, kteří hudebníci se nám představí a jestli uváděné skladby poznáme. Slova pana ředitele Mgr. Luboše Lisnera nám jsou více než sympatická:

„Snažíme se o to, abychom v našich žácích co nejvíce rozvíjeli a podporovali tvořivost, která je tak podstatná pro lidský život. Tam, kde je tvořivé myšlení, je totiž i schopnost pružné reakce na rychle se měnící svět kolem nás, schopnost hledat a nacházet nová řešení, schopnost čelit a nepodléhat stereotypům. Kde je tvořivost, je i radost z poznání a z práce.“

Pražské vodovody
a kanalizace

MARY KAY®

DOBROVOLNÍK.CZ